

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Miljøminister Troels Lund Poulsen

Skanderborg, den 7. maj 2009
sv

L 150 og L151

Kommentarer på Miljøministerens svar på DANVA henvendelse – spm. 5

Dansk Vand- og Spildevandsforening, DANVA, påskønner det store arbejde, som embedsmændene har udført i forhold til udarbejdelse af svar på vort brev af 01.04.2009. Vi værdsætter ligeledes, at udvalget bad ministeren og embedsværket om at afsætte tid til dette.

Svaret på det brev, det såkaldte spørgsmål 5, giver anledning til dels nogen undren, dels supplerende betragtninger.

Vandsektorloven – L150

§15 – Kommuners mulighed for at udføre serviceopgaver for vandselskaber
Vi undrer os over, at det anses som en naturlig konsekvens af adskillelsen mellem myndighed og drift, at kommunerne ikke kan udføre servicefunktioner. Dette stemmer nemlig ikke overens med regelgrundlaget for kommunernes aktivitet i øvrigt.

Vi tillader os at foreslå, at ministerens udmelding bliver koordineret med betragtninger fra Indenrigs- og Socialministeriet.

Der er således fast praksis i den kommunalretlige regulering for, at kommuner kan udføre opgaver for eksempelvis kommunale aktieselskaber til markedspris. Udmeldingen i ministerens svar er m.a.o. en indsnævring af kommunalfuldmagten – og vil betyde store udfordringer samt uhensigtsmæssigheder for de små og mellemstore vandselskaber.

Det skal erindres, at det bærende hensyn bag loven er adskillelsen mellem myndighed og drift. Det var/er ikke et ønske om at "markedsføre" serviceopgaver som lønadministration, it-support m.m.

Inden for el- og varmeområdet kan kommuner også lovligt udføre serviceopgaver. Det ligger således forudsætningsvis i bl.a. §8 i Bek. 1297/2008, og i praksis er det er fuldt ud lovligt for kommuner at servicere forsyninger, uanset om de er selskabsgjorte eller integrerede i forvaltningen.

Konsekvensen for vandselskaberne er, at enten skal de selv foretage aktiviteterne, eller også skal de betale et firma herfor. Der er særligt ét område, hvor involvering af et privat firma vil være fordyrende, tidskrævende og indebære en risiko for dårlige data – og det er på IT- og dataområdet. Der er således mange data, som skal udveksles mellem vandselskaber og myndighederne for at lave spildevands- og vandforsyningsplaner, beskyttelsestiltag og registreringer af driftsoplyser. Der er også diverse indberetninger om

tæt forbundne emner fra såvel kommuner som vandselskaber til fælles overvågningssystemer hos Miljøcentrene.

Der er således utrolig megen synergi i forhold til data-siden samt et behov for løbende opdatering i forhold til flere aspekter, som det vil være yderst problematisk ikke at kunne varetage i et samarbejde mellem kommune og vandselskab, uden at det skal gå via en tredje part.

§16 – Kassekredit

Bestemmelsen omhandler muligheden for at give kommunegaranti til selskaberne. I ministerens svar præciseres i den forbindelse også den såkaldte kassekreditregel.

Det undrer os, at disse snærende bånd på finansieringssiden skal gælde. Det er nemlig et bærende hensyn med Vandsektorlovsarbejdet, at forsyningerne skal rystes – mest muligt – fri af de kommunale regler og have fokus på driften.

Det bør være muligt at have adgang til en kommunegaranti, uden at regelsættet for kassekredit følger med som ærtehalv.

Vi anmoder om, at Indenrigs- og Socialministeriet sammen med By- og Landskabsministeriet foretager en helhedsvurdering med afsæt i sigtet med selskabsgørelsen. Specielt beder vi Indenrigs- og Socialministeriet vurdere muligheden for at adskille reguleringen om kommunegaranti fra reguleringen om kassekredit.

Det er nemlig yderst uhensigtsmæssigt, at vandselskaberne maksimalt kan have en kassekredit lig med 150 kr. pr. indbygger. Der vil tilmed være nogle konkrete udfordringer i forhold til at anvende bestemmelsen: Er der tale om kommunens indbyggere og ikke forsyningens forbrugere? Hvad betyder dette, når selskabet indgår i en cash pool/rentenetting?

§18 – Bedre rammer for at fremme eksport af dansk know-how

Vi ved at tilknyttede aktiviteter har politikernes store interesse. Vi ved også, at eksport af dansk know-how er i alles interesse. På denne baggrund tror vi, at udvalget kan støtte, at der skabes hensigtsmæssige rammevilkår for samarbejdet mellem vandselskaber og private virksomheder med henblik på at fremme eksport af dansk know-how inden for vandområdet.

I praksis samarbejder vandselskaberne med forskellige private virksomheder afhængig af emne. Dette hænger sammen med, at de forskellige virksomheder har forskellige kompetencer – og at de forståeligt nok som konkurrenter ikke vil indgå i samme samarbejdsstruktur.

Dette vil i realiteten betyde, at vandselskaberne skal etablere adskillige juridisk adskilte selskaber med en egenkapital på minimum 300.000 kr. (aktieselskaber). Dette er bureaukratisk og yderst dyrt – især når samarbejdet blot er af kortere varighed.

Vi er bekymret for, at det foreslåede krav om, at omsætningsloftet kan forhøjes for sel-
skaber, der udfører tilknyttede aktiviteter hvori private partnere deltager, i praksis vil kunne blokere for det øgede offentligt-private samarbejde, der er hensigten med forslaget.

Konkret foreslår vi en lovændring:

§ 18, stk. 3, 2. pkt. ændres til

Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at omsætningen i den tilknyttede virksomhed maksimalt må udgøre et af ministeren fastsat beløb. **Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at maksimale beløb ikke skal gælde for tilknyttede virksomheder, hvor en af ministeren fastsat andel af selskabet ejes af private ejere, der ikke samtidig ejer vandselskaber, eller hvor en af ministeren fastsat andel af omsætningen hidrører fra eksportrelaterede samarbejdsaftaler med selskaber ejet af ejere, der ikke samtidig ejer vandselskaber. Ministeren kan fastsætte regler om dokumentation og regnskab vedrørende samarbejdsaftaler.**

Bemærkninger

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 indeholder endvidere en bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at beløbsgrænsen, jf. ovenfor, kan være større for tilknyttede virksomheder, hvor en nærmere fastsat andel af selskabet ejes af private ejere, der ikke samtidig ejer vandselskaber. **Tilsvarende kan ministeren fastsætte regler om at beløbsgrænsen kan være større for tilknyttede virksomheder, hvor en nærmere fastsat andel af omsætningen stammer fra eksportrelaterede samarbejdsaftaler med virksomheder med private ejere, der ikke samtidig ejer vandselskaber. Ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvordan de indgåede samarbejdsaftaler vedr. tilknyttet virksomhed skal dokumenteres, og hvordan der skal føres regnskabsmæssig kontrol med samarbejdsaftalerne.** Formålet med bemyndigelserne er at give ministeren mulighed for at udstede regler, der tilskynder vandselskaberne til at arbejde sammen med private investorer. **Dertil kommer ønsket om at fremme eksporten af dansk know-how inden for vandområdet.**

§19 – Serviceselskabers afregning varierer afhængig af forsyningsart

DANVA er uforstående over for, at et serviceselskab i en kommunal holdingstruktur skal afregne til kostpris i forhold til vandselskaberne, mens afregningen til el- og varmeselskaber skal ske til markedspris.

Det er vigtigt at have for øje, at kommuner ikke må udøve erhvervsmæssig aktivitet mhp. at genere et overskud. Men det skal også erindres, at de kommunalretlige regler kræver, at på de områder hvor kommuner danner selskaber, skal der ske afregning til markedspris.

Dette hænger sammen med, at der ikke må ske en fordrejning af konkurrencen, og at kommunerne ikke må overtræde EU-reglerne om statsstøtte.

Vi anmoder om, at udmeldingerne genovervejes – gerne under inddragelse af Indenrigs- og Socialministeriet.

Samleloven – L151

A Beskatning

Vi undrer os meget over de svar, som Skatteministeriet har givet på vore betragtninger i løbet af hele processen. Det er vort indtryk, at Skatteministeriet bevidst har undladt at forholde sig til vore argumenter, da embedsmændene har anset det som deres opgave at "forsvare" det politiske ønske fra 2007-forliget om indførelse af skattepligt.

Det er dog vores opfattelse, at skattepligt-området ikke har været reelt drøftet blandt forligskredsen – og slet ikke forud for forliget i 2007.

Vi betvivler, at forligskredsen har været opmærksom på, at de almindelige regler for skattepligt vil indebære, at de dele af forsyningsvirksomhedernes takster, som opkræves – ikke til dækning af den løbende drift, men med henblik på opsparing til brug for senere større renoveringer og nyanlæg – alt andet lige vil blive beskattet med 25 %. Det betyder så, at de nævnte opsparingsbeløb skal forhøjes med samme procent, for at der er midler til nyanlæg m.m.

Vi er ikke enige i, at forsyningerne varetager økonomiske og erhvervsmæssige interesser. Som bekendt har f.eks. kommuner ikke mulighed for at drive erhvervsmæssig virksomhed. Det er således uforståeligt, hvorledes Skatteministeriet kan mene, at forsyningerne varetager økonomiske og erhvervsmæssige interesser. De private, almene vandforsyninger har endvidere som fælles kendetegn, at de ikke udfører økonomisk erhvervsaktivitet.

Det er endvidere ganske uholdbart, at der ved introduktionen af skattepligt for forsyninger ikke gives skattemæssige fradrag for henlæggelser til nyrenoveringer og nyanlæg.

DANVA er frustreret over, at der ikke kan opnås en saglig dialog, og at Skatteministeriet ikke giver politikerne et mere reelt billede af situationen.

Vore detaljerede bemærkninger har vi udformet i et bilag 1, som vi anmoder ministeren og udvalget om at lade Skatteministeriet kommentere på.

B Skattemæssige indgangsværdier ved overgangen til skattepligten

Når vi antager, at der indføres skattepligt efter de almindelige regler for vandselskaberne, er det centralt at forstå, at den rimeligt nye §5 i Selskabsskatteloven ikke er operationel for vandsektoren. Bestemmelsen ville i øvrigt heller ikke have været brugbar i forbindelse med selskabsgørelsen af el-selskaberne.

Bestemmelsen fastslår, at hovedreglen er, at den skattemæssige indgangsværdi er handelsværdien; men dette er ikke operationelt, når der ikke består noget effektivt marked eller prissammenligningsgrundlag. Det er vigtigt, at problemet erkendes.

Løsningen kunne være en særlig overgangsordning til gavn for såvel SKAT som branchen, hvor der ville være et valg mellem anskaffelsessummen og genanskaffelsesvær-

dien. Dette skulle dernæst suppleres med en række standardværdier. Dette ville sikre en overgang til skattepligt baseret på regnskabs- og skattemæssige værdier opgjort efter et ensartet princip og samme skabelon. Se venligst bilag 2.

En anden løsning kunne være, at den "dåbsgave", som DANVA har diskuteret med Konkurrencestyrelsen, ikke alene skal gælde i relation til de reguleringsmæssige værdier, men også i forhold til de skattemæssige værdier. Dette ville betyde, at vandselskaberne kunne få et forhøjet afskrivningsgrundlag, hvilket ville udskyde det tidspunkt, hvor selskaberne skal betale skat af driftsresultatet.

Vi beder om, at udvalget og ministeren anmoder Skatteministeriet om at kommentere på de to nævnte løsningsforslag.

C Fritagelse for tinglysningsafgift

DANVA påskønner, at de foreslåede regler muliggør, at det blot er det faste beløb på 1.400 kr., som skal betales – og ikke 0,6% af ejerskiftesummen. Vi ønsker, at reglen skal have tilbagevirkende kraft – som minimum fra offentliggørelsen af det nationale forlig af 01.02.2007.

Der er nemlig mange kommuner og forsyninger, som har taget afsæt i det nationalpolitiske forlig af 01.02.2007 – og de har rent faktisk været med til at drive udviklingen mod vedtagelsen af VSL.

På forhånd tak

Med venlig hilsen

Carl-Emil Larsen